

korpset i Hæren, svarer en vis Rang, og naar man nu altsaa fra den ene Klasse vil forflytte en meget stor Del over til en højere, rejser det nærliggende Spørgsmaal sig, om det ikke griber ind i dette Forhold. Dertil maa jeg dog sige, at i det væsentlige er Overlægenes og Korpslægerens Virksomhed under almindelige Forhold, i Fredstid, den samme, saaledes at der ikke kommer Vanskeligheder derved. Derimod er det et Spørgsmaal, om det ikke er et løjerligt Forhold, at den højere Klasse, Overlægeklassen, bliver saa meget talrigere nu i Fredstid, som den bliver, hvis dette Forslag vedtages, end den nærmest derunder kommende lavere Klasse, Korpslægeklassen. I den Henseende har jeg søgt Oplysninger og faaet meddelt, at i andre Lande gælder meget nær noget lignende, og det af lignende praktiske Hensyn som dem, der her ere fremdragne. Det er ret almindeligt, at netop Korpslægeklassen er langt mindre en Overlægeklassen. Hvad der taler for at gøre Overlægeklassen større, er det, at under ekstraordinære Forhold, i Krigstid og i lignende Tilfælde, er der en Række Overlægestillinger, der skulle besættes, som f. Eks. Chefspladser for store midlertidig oprettede Lazaretter, Stillinger, der under de nuværende Forhold til Dels ville blive besatte med Overlæger og Stabslæger, men dog ogsaa med Korpslæger, men som ifølge deres Natur kræve, at den, der beklæder dem, har en temmelig vidtgaende Myndighed, og som derfor rettest bør være besatte med Overlæger. Jeg har derfor ment, at de Betænkeligheder, der kunne rejse sig, ikke have saa stor Vægt, at man af Hensyn til dem skulde rejse Indvendinger mod Lovforslaget.

Saa er der rigtignok det rent principielle Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at lade dette Forslag vente til den almindelige Ordning af Forsvarssagen, som man nu vel snart maa kunne imødesee. — Man kan dog neppe antage, at Forsvarskommissionen skal gøres permanent og aldrig blive færdig med sit Arbejde. Men selv om det nu forhaabentlig ikke vil vare alt for længe, inden vi høre fra Kommissionen, kan det gerne være, at det dog vil vare saa længe, at der forinden kan blive Anvendelse for denne Lov. Af Hensyn hertil skal jeg ogsaa lade denne Indvending falde. Det er mig desuden bekendt, at det er et almindeligt Ønske indenfor Lægekorpsen, at disse Bestemmelser maa blive indførte. Jeg skal derfor af disse Grunde saa vel som i Betragtning af den

Begrundelse, den højtærede Forsvarsminister gav ved Lovforslagets Fremsættelse, give Lovforslaget min Anbefaling og tilraade at stemme for det, som det foreligger.

Carstensen: I Betragtning af de Hensyn, der have gjort sig gældende ved dette Lovforslags Fremsættelse, kan ogsaa jeg fuldstændig slutte mig til det. Men den Tanke ligger meget nær: hvorledes ville Marinens Læger for Fremtiden blive stillede? Det er ikke ud fra nogen Følelse af Misundelse, at jeg som særlig repræsenterende Marinen nævner dette. Jeg vil kun anføre den Kendsgerning, at Marinens Læger virke sammen med Hærens under forskellige Forhold, saaledes paa Garnisonssygehuset, ved Sessionerne osv. Vedtages nu dette Forslag, uden at der samtidig vedtages et lignende for Flaadens Vedkommende, vil det have til Følge, at Læger af Marinen komme til at rangere under Læger af Hæren med langt ringere Anciennet, fordi de sidstnævnte ifølge dette Forslag flyttes op i Overlægeklassen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, om man ikke burde overveje Muligheden af for Flaadens Vedkommende at foretage en Lovændring, der kunde forebygge den Forbigaaelse af Læger i Marinen, som vil kunne indtræde, hvis dette Forslag vedtages. I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg takker for Lovforslagets Modtagelse her i Tinget og ønsker blot at gøre en Bemærkning til den ærede sidste Taler. Marinens Lægekorps er jo et Korps for sig; derfor berører en Omordning af Hærens Lægekorps som den her foreslaaede i og for sig ikke Marinen. Om der blandt dennes Læger næres Ønsker om en lignende Ordning for deres Vedkommende, ved jeg ikke direkte, men jeg formoder, det er Tilfældet, af de Grunde, det ærede Medlem nævnedes. Naar jeg ikke desmindre har undladt at stille Forslag om Marinens Lægekorps, er det, fordi jeg har ment, at da vi dog snart skulle til en almindelig Overvejelse og Omordning af disse Sager, kunde det vente saa længe. For en Omordning af Marinens Lægekorps foreligger der nemlig ikke den paatrængende Nødvendighed, som jeg ved Lovforslagets Forelæggelse paaviste for Hærens Vedkommende. Det er Grunden til, at jeg ikke allerede nu har optaget Spørgsmaalet om Marinens Lægekorps. Jeg mener, at